

Приштина, 28. март - Такозвани српски министар за Косово, Слободан Самарџић, разоткрио је великосрпско лице и показао је да Београд ради на стратегији поделе Косова. То је, штавише, био и сценарио који се одвијао иза кулиса у северном делу Косова, и то пре, током и после 17. марта, односно после покушаја да се поново окупира север Косова.

Прво, то је веома истанчана стратегија са којом Београд настоји да нанесе вишеструки удар региону, а пре свега, да одржава напетим стање на Косову и да врши притисак на земље које Косову још увек нису признале независност, да је нипошто не признају.

Друго, Србија настоји да прогута север Косова откидањем још једног дела територије Косова. Разуме се, Србији ни на памет не пада да Косову препусти Прешевску долину!

Треће, уколико то не буде могла да реализује, Србија ће тада покушати да наметне дугорочнију стратегију - пре свега, посебан статус за север Косова, а затим да од Косова коначно и отцепи ту територију. Разуме се, Србија неће признати исти статус Прешевској долини.

Цетврто, наметањем унутрашње поделе, Србија настоји да Косово претвори у нефункционалну државу, да самим тим и влада Косова постане нефункционална на цитавој својој територији, а тиме, уједно, да и напредовање државе Косово претвори у неуспех.

Пето, да изврши поделу Косова на етничким основама, што би било потенцијално успостављање медуетничког сукоба не само на Косову, већ и у цитавом региону.

Шесто, упоредо са овим директним ударима против Албанаца са Косова, удар се наноси и НАТО-у и евроатлантским државама које се залажу за дугорочни мир, безбедност и стабилност у региону.

Седмо, уз спремност коју је показала Русија ("Путинова наредба") за слање "хуманитарне помоћи" на север Косова, враћа се и директан уплив Русије у региону, а тиме се поново обнављају трвења Русија-НАТО за утицај у региону.

Све ове импликације доказују да једино оцување постојећег стања, као и унутрашње и спољашње целовитости Косова, представљају равнотежу мира,

безбедности и стабилности у региону.

У томе не треба попуштати, јер се тиме наноси штета дугороцном животном интересу региона.

Сетимо се да су Албанци из Прешевске долине (ОВПБМ) и Албанци из Македоније (ОВК) својевремено подигли оружани устанак да би се присајединили матичној албанској држави (Косову, односно Албанији). Али, НАТО и евроатлантске државе биле су одлучне у намери да оцувају равнотежу и томе су рекле "НЕ". То "НЕ" би требало да вреди - и данас и убудуће, за читав регион, као превентива за спречавање и избегавање нових сукоба и као једине могућности за мир, безбедност и стабилност у региону.

(Infopress - Приштина)